

2. Korizmena nedjelja "A" - Trajno preispitivanje svoga obraćenja / preobraženja

Druga korizmene nedjelja stavlja pred nas događaj Isusovog preobraženja na gori Tabor, a nas pak poziva da se ponovno i ponovno preispitamo što to znači **preobra-Z-iti se** odnosno **preobra-T-iti se**.

Vidimo da ove dvije riječi, preobra-z-iti se i preobra-t-iti nisu baš slučajno slične i da su baš zgodno povezane i stavljene kao tema za razmišljanje ove korizmene nedjelje. Dakle => pred nas je stavljena opet ona misao, da u Korizmi želimo i trebamo ponovno, i ponovno, i ponovno svake godine intenzivnije **dati odgovor** na pitanja: *Kako стоји моја вјера? Кako иде с мојим обраћењем? Где најчешће пада моја одлука обраћења? Где "шепам" као Иисусов ученик? У којим куšnjama најчешће заглавим и приједем у напаст па у гrijeh?*

1. **Kako** najlakše i najkonkretnije **dobiti odgovor** na ova postavljena, već ponekad i dosadna, pitanja? Odgovore tražimo baš u riječima današnjeg evanđelja - preobraziti se, tj. promijeniti lice, obraz. U kom smislu nam ta riječ daje odgovore o istinitosti mojeg obraćenja? Naime, kao da se želi reći da je **pravi pokazatelj** istinitosti mojeg obraćenja, zapravo moje lice, moj obraz, moj pogled, moje riječi, moja djela, tj. - **ono što vidim na vani**. Dakle => ako su u **mojem rječniku** psovke ili prostote - daleko sam ja još od istinskog obraćenja; ako su u **mojim mislima** laži i ljubomore, spletke, ogovaranja i sebičnosti - to je pokazatelj da sam još uvijek daleko od istinskog obraćenja; ako u **mojim djelima** vidim krađe, lijenost, bludnost, srditost, neumjerenost u jelu i pilu, ako u nedjelju još uvijek navraćam u dučan i tako onemogućavam drugima da imaju obiteljsku nedjelju - tada je to također pokazatelj i dokaz da kod mene obraćenje gotovo da i nje počelo.

Zato, ponavljamo, današnja nedjelja svakome upućuje poruku Abrahamovu iz prvog čitanja: "Dođi! Kreni! Povjeruj mi! Promijeni život!" **A zašto?** Zato da budeš blagoslovljen, da ti bude bolje i ljepše živjeti na ovom svijetu. *Zato обраћење nije нешто што се мора зато јер то строги и злочести Бог тражи, него је обраћење одазив на Нђегово pozivi за моје добро!!!*

Mnogi će reći: "Sve ovo стоји и slažemo se, ali **teško je** živjeti obraćenje u ovome svijetu. Tako je! I Isusu, koji nam je ovaj Božji poziv objavio i prenio, nije bilo lako. Dakle, put obraćenja i put svakodnevne preobrazbe je **bio težak, jest težak, i bit će težak, ALI nije nemoguć**, jer je upravo od Boga obećan kao moguć, dobar i jedini ispravan put. Upravo to piše Pavao Timoteju u drugom čitanju: ... *daj zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje, ne po svojoj snazi i pameti nego po snazi Boga...* Zato nam ova nedjelja daje odgovore - **kako ustrajati na putu обраћења i preobrazbe usprkos teškoćama i protivljenjima?** Pogledajmo koji su to konkretni savjeti:

2. Prošle, prve korizmene nedjelje, Isus nam je govorio svojim osobnim iskustvom da nam valja na putu obraćenja očekivati kušnje naše ljubavi prema Bogu, tj. kušnje istinitosti i iskrenosti mojeg puta obraćenja. Predložio nam je **prvo oružje** u toj borbi - **Sveto Pismo ili Božju riječ**. A danas nam daruje **drugo oružje - molitvu**. Naime, Isus se povukao u goru na **molitvu** i u molitvi mu se lice preobrazilo, promijenilo. Dakle, ova promjena dogodila se u **susretu s nebom**. To pak znači da će i ja svoje obraćenje, svoje odluke i svoj svakodnevni put preobražavanja jačati i obnavljati jedino u onim **trenucima susreta s Bogom koje zovemo molitva**. Vjerujem da tu ne trebamo više ništa dodavati ni oduzimati u tumačenju.

3. Za kraj još odgovor na dva odgovora:

a) Zašto bi baš molitva bila mjesto obnavljanja svojeg preobraženja, preobraćenja? Zato jer se tek u molitvi doživi onaj **pravi susret** s Bogom i u molitvi dobijem one **konkretnе odgovore** koji se podudaraju s evanđeoskim riječima: "*Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!*" I one još važnije: "*Ustanite, ne bojte se!*"

b) Zašto Isus ne dozvoljava da sad apostoli svima "trube" o ovom svojem iskustvu? Upravo zato jer se **iskustvo mora vidjeti na licu**. To je ponajprije osobna stvar. Tako i mi o svojem obraćenju i životu po Evanđelju ne trebamo prvenstveno govoriti, vikati, propovijedati drugima i opominjati ih riječima, već nam valja **živjeti misli, riječi i djela** u skladu s onime što smo u trenucima osobnog preobraženja čuli i osjetili, pa će se to samo po sebi vidjeti na licu i u životu, te će biti poticaj i "propovijed" drugima oko nas.

Zato => nek' Ti je sretno i blagoslovljeno **svakodnevno** korizmeno (molitveno) preobraćenje i preobraženje!!!

ČITANJA 2. KORIZMENE NEDJELJE "A"

Gospodin reče Abramu: »Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje će ti pokazati. Velik će narod od tebe učiniti, blagoslovit će te, ime će ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslivljat će one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih će proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati.« Abram se zaputi kako mu je Gospodin rekao. S njime krenu i Lot. Abramu je bilo sedamdeset i pet godina kad je otišao iz Harana.

2 Tim 1,8b-10

Nego zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Boga. Koji nas je spasio i pozvao pozivom svetim – ne po našim djelima, nego po svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremenâvjekovječnih, a očitovana je sada pojavkom Spasitelja našega Krista Isusa, koji obeskrijepi smrt i učini da zasja život i neraspadljivost – po evanđelju.

Mt 17,1-9

Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu, i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. A Petar prihvati i reče Isusu: »Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit će ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliju jednu.«

Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: »Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!« Čuvši glas, učenici padaše licem na zemlju i silno se prestrašiše. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: »Ustanite, ne bojte se!« Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.

Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: »Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.«